

Marineministeriets Opmærksomhed paa de Hovedpunkter, som efter Udvalgets Formening burde være Genstand for Forandringer, idet der imødesaas Udarbejdelsen af et nyt og tilfredsstillende Lovforslag, som var bygget over disse Henstillinger og paa en indgaaende kritisk Undersøgelse af de mangeartede under Søværnet henhørende Institutioner og disses praktiske og økonomiske Samarbejde. Udvalget var enigt om at antage, at en Revision af de gældende Bestemmelser angaaende Søværnets Ordning næppe for Tiden vilde have Udsigt til at blive gennemført, med mindre den i finansiel Henseende var beregnet saaledes, at Udgifterne ikke overstige de nuværende, men Udvalget formenter ogsaa, at de fremførte Henstillinger vilde sikre Gennemførelsen af den Økonomi, som Tiden nogenlunde henhynsløst kræver, og at Forandringerne vilde kunne gennemføres ikke alene uden Støde for, men til Gavn for Institutionen i sin Helhed.

Efter at Marineministeriet havde gjort sig bekendt med de omhandlede Henstillinger, bleve de tagne under nøje Overvejelse, og man kom derefter til det Resultat, at det ikke vilde være muligt at bygge noget tilfredsstillende Lovforslag over disse Henstillinger som Helhed, idet man for de fleste Hovedpunkters Vedkommende ikke kunde erkende Forbedringen eller Besparelsen, som skulde indvindes gennem vedkommende Henstilling. For enkelte af Hovedpunkternes Vedkommende maatte man endog være af den Anskuelse, at man ved at følge dem vilde staa Bærnet i sin Helhed uden at nogen Besparelse endda vilde indvindes derved.

Ministeriet foranstaltede derfor paany en Revision af sit eget i Samlingen 1895 fremsatte Lovforslag, ved hvilken man tog Hensyn til saa mange af Udvalgets Henstillinger, som man mente at kunne følge. Den økonomiske Side af Sagen blev paany gennemgaaet, uden at det dog lykkes at faa Udgiftsforøgelsen svarende til Lovforslaget fra 1895 nedsat. I Bemærkningerne til det saaledes reviderede Forslag gjorde man nøje Rede for sit Standpunkt overfor de enkelte Henstillinger i den foreløbige Betænkning, og endelig forelagde man Forslaget i den omarbejdede Form for en Kommission af højere Officerer i Flaaden og Teknikere ved Orlogsværftet med Anmodning til denne om at tage under Overvejelse, hvorvidt man vilde kunne godkende det af Ministeriet over for Udvalgsbetænkningen indtagne Standpunkt. Kommissionen sluttede sig i det væsentlige til det af Ministeriet udarbejdede Lovforslag, ligesom den fuldt ud godkendte det Grundlag, hvorpaa denne Udarbejdelse hvilede.

Nogle mindre Endringer til enkelte af Lovforslagets Paragraffer, som vare foreslaaede af Kommissionen, bleve for Størstedelen optagne i Lovforslaget, hvorefter dette fremsattes for Folketinget i Samlingen 1896.

Ved 1ste Behandling fremkom der egentlig kun fra en enkelt Side Udtalelser mod dettes Realitet, i øvrigt var det hovedsagelig den finansielle Side af Sagen, der fremdroges; idet der fra flere Sider gjordes gældende, at den foreslaaede Forøgelse af Udgifterne under de nuværende Omstændigheder ikke vilde være gennemførlig.

Ganske i samme Retning gik ogsaa Affattelsen af den Erklæring, som afgaves ved Samlingens Slutning af det af Tinget til Forslagets Behandling nedsatte Udvalg. Flertallet af Udvalget udtaler sig nemlig heri saaledes:

„Det i forrige Rigsdagssamling angaaende Forslag til Lov om Søværnets Ordning nedsatte Udvalg udtalte i sin under 15de April 1896 afgivne foreløbige Betænkning, at det var enigt i at antage, at en Revision af de gældende Bestemmelser angaaende Søværnets Ordning næppe for Tiden vil have Udsigt til at blive gennemført, medmindre den i finansiel Henseende er beregnet saaledes, at Udgifterne ikke overstige de nuværende; en større Del af Udvalgets Medlemmer formene endog, at der bør tilstræbes opnaaet væsentlige Besparelser.

Denne Udtalelse finder Udvalget Anledning til at gentage over for det i indværende Samling forelagte Forslag, der er beregnet til en Udgiftsforøgelse af 289,333 Kr., og ved hvis Udarbejdelse der kun i ringe Grad er taget Hensyn til de fra Udvalgets Side i Fjor fremsatte Henstillinger.“

Udvalgets Mindretal tilføjer Erklæringen en Bemærkning om, at det for sit Vedkommende ingenlunde finder de i Forslaget fremsatte Krav overdrevne, eller den af dets Gennemførelse følgende Merudgift uoverkommelig.

Overfor disse gentagne og med Vægt fremførte Tilkendegivelser fra Folketingets Side om Nedsættelse af Bekostningen ved Lovforslaget har man paa ny taget under Overvejelse, hvorvidt det maatte være muligt at afhjælpe de bestaaende Mangler for Personellet's Vedkommende paa en Maade, der stillede mindre Krav til Statskassen end de tidligere Forslag. Resultatet af disse Overvejelser kan i Korthed sammenfattes saaledes:

At forøge Personellet, uden at der derved foranlediges større Udgifter til dette end for Tiden, er jo kun muligt, naar der samtidig foretages Nedsættelser med Hensyn til Personellet's Kvalitet og de nu gældende